

prima instanță: N. Bănărescu
instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Tatiana Vieru

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Unilovscaia Silvia,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Unilovscaia Silvia
către Cojocarul Tamara, Cojocarul Victor și Cojocarul Stelian cu privire la revendicarea
bunurilor aflate în posesiunea unor terți,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2016, prin care a fost
respins apelul declarat de către Unilovscaia Silvia și menținută hotărârea primei
instanțe,

constată

La 07 decembrie 2015, Unilovscaia Silvia s-a adresat cu acțiune în instanța de
judecată împotriva lui Cojocarul Victor, Cojocarul Tamara și Cojocarul Stelian cu privire
la revendicarea bunurilor aflate în posesiunea unor terți.

În motivarea acțiunii, Unilovscaia Silvia a invocat că la 15 octombrie 2013 a
încheiat cu soții Cojocarul Tamara și Cojocarul Victor contract de vânzare-cumpărare
nr. 8672 a bunurilor imobile, situate pe adresa or. Edineț, str. Pescarilor, 21 și anume
terenul cu numărul cadastral 4101223.069 și construcția amplasată pe acest teren – casa
de locuit cu numărul cadastral 4101223.069.02.

La momentul încheierii contractului bunurile: 1 divan, 2 mese, sofcă, o noptieră,
2 ferestre, 2 uși, ștahete, un scaun lung, un cazan, bufet, 18 tone de piatră, au rămas în
casa vândută, dar părțile au convenit verbal că ulterior v-or fi luate de către ea.

La nenumăratele adresări către pârți de a lua bunurile lăsate, a primit doar refuz
și nu i s-a permis accesul pe teritoriul vândut.

Susține că bunurile menționate le-a primit drept moștenire, fapt ce se confirmă prin certificatul de moștenitor nr. 3319 din 21 mai 2007.

Solicită Unilovscaia Silvia de a dispune transmiterea bunurilor mobile ce îi aparțin cu drept de proprietate, și anume: 1 divan, 2 mese, sofcă, o noptieră, 2 ferestre, 2 uși, ștahete, un scaun lung, un cazan, bufet, 18 tone de piatră. În cazul imposibilității transmiterii bunurilor menționate în natură, cere încasarea din contul pîrîților suma de 10000 lei contravaloarea bănească a bunurilor mobile supra indicate și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 12 mai 2016, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată (f.d. 73, 80-85).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Unilovscaia Silvia și menținută hotărârea primei instanțe (f.d.121-123).

La 20 octombrie 2016, Curtea de Apel a expediat în adresa părților copia deciziei emise (f.d.124), care a fost recepționată de către Unilovscaia Silvia, la 20 octombrie 2016 (f.d. 124).

La 17 noiembrie 2016, Unilovscaia Silvia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2016, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă acțiunea integral.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept citate, Completul de judecată constată că recursul declarat la 17 noiembrie 2016 prin intermediul oficiului poștal, este depus în termen.

În motivarea recursului, Unilovscaia Silvia a invocat că instanța de apel eronat a dat apreciere materialelor pricinii iar în concluzie a emis o decizie ilegală.

Susține că atît prima instanță cît și instanța de apel nu au luat în considerație declarațiile martorului în prezența căreia de mai multe ori intimații au promis că v-or restitui bunurile revendicate.

Mai menționează că în conformitate cu art. 374, 307-312 Codul civil, proprietarul bunurilor poate oricînd revendica bunurile sale, deoarece au fost stăpînite de către intimați prin dol.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 09 decembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea pricinii, intimații nu au depus referință la cererea de recurs declarată, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Verificînd legalitatea deciziei contestate, în limitele invocate în cererea de recurs depusă de către Unilovscaia Silvia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Unilovscaia Silvia în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atît în practică, cît și în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din motivele menționate și avînd în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis decizie legală, iar argumentele invocate de către Unilovscaia Silvia în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Unilovscaia Silvia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, Judecătorul,

Tatiana Vieru

Judecătorii

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală